

Szkolenie członków Okręgowego Sądu Lekarskiego WIL i zastępców okręgowego rzecznika odpowiedzialności zawodowej

Spotkanie sędziów i rzeczników

FILIP ŚMIGIELSKI

W restauracji „Powozownia” w Poznaniu 10 stycznia 2009 r. odbyło się szkolenie członków Okręgowego Sądu Lekarskiego oraz zastępców okręgowego rzecznika odpowiedzialności zawodowej Wielkopolskiej Izby Lekarskiej w Poznaniu. Szkolenie pierwotnie miało się odbyć w siedzibie Izby, jednak z powodu prac remontowych zdecydowano o zmianie miejsca. Takie spotkania odbywają się co roku, jednak co warto podkreślić, było to dopiero drugie w historii wspólne spotkanie sędziów i rzeczników.

Gośćmi byli przewodniczący Okręgowej Rady Lekarskiej dr Stefan Sobczyński i wiceprzewodnicząca Okręgowej Rady Lekarskiej dr hab. n. med. Anna Kurhańska-Flisykowska.

W tym miejscu warto dodać, że mimo zimowych – niesprzyjających – warunków pogodowych frekwencja członków obu organów naszego samorządu jak zwykle bardzo zadowoliła organizatorów.

Pierwszym punktem programu było wystąpienie prezesa Sobczyńskiego na temat uchwał 163 i 165 ORL WIL w sprawie diet rzeczników i sądu lekarskiego. Prezes mówił o sytuacji finansowej Wielkopolskiej Izby Lekarskiej związanej z zakupem siedziby delegatury w Kaliszu i gruntownym remontem budynków siedziby w Poznaniu. Podkreślał, że mimo tych ogromnych wydatków, udało się uchwalić wspomnianą uchwałę, która rekompensuje, przynajmniej w części, utracone przez rzeczników i sędziów zarobki w czasie ich odpowiedzialnej pracy na rzecz samorządu lekarskiego.

Głos w sprawie zabrał także przewodniczący Okręgowego Sądu Lekarskiego dr Grzegorz Wrona. Wyjaśnił istotne zasady funkcjonowania nowych uchwał i zaznaczył, że podstawą wypłaty diet jest w przypadku rzeczników skierowanie wniosku o ukaranie do OSŁ, a w przypadku sędziów – wydanie końcowego orzeczenia w rozstrzyganej sprawie oraz, co należy podkreślić, sporządzenie uzasadnienia do orzeczenia w terminie czternastu dni od daty jego wydania – skutkiem tego jest skrócenie terminów rozstrzygania. Doktor Wrona zwrócił uwagę na fakt, że efektem omawianej uchwały i przewidywanej przez nią diety jest zwiększenie kosztów postępowania, a co za tym idzie – większa kwota, którą obciążony jest na rzecz Wielkopolskiej Izby Lekarskiej obwiniony lekarz w wypadku orzeczenia jego winy. Nie sposób nie zauważyć, że ten element będzie, bo musi być, postrzegany jak składnik kary. I to bardzo wymierny.

Kolejnym mówcą była sędzia Sądu Okręgowego Małgorzata Winkler-Galicka, którą mieliśmy przyjemność gościć na spotkaniu szkoleniowym już po raz trzeci. Tematem jej wykładu była problematyka związania korporacyjnych sądów lekar-

szych wyrokami sądów karnych. Temat ten wywołał burzliwą dyskusję i wiele pytań zarówno członków sądu, jak i rzeczników, którzy w praktyce coraz częściej mają do czynienia z wyrokami sądów powszechnych sprzecznymi z ich odczuciami co do rozstrzyganej sprawy. Sędzia rozwiała wiele wątpliwości i dzieliła się swoją wiedzą oraz doświadczeniem. Podczas wykładu zostało podkreślone, że zgodnie z kodeksem postępowania karnego, który ma zastosowanie w tym wypadku, sąd lekarski, rozstrzygając w kwestii popełnienia zarzucanego czynu, analizuje sprawę samodzielnie i nie jest związany rozstrzygnięciem innego sądu lub organu. Wyrok sądu powszechnego oraz zgromadzone przez sąd i inne organy materiały są, jak mówiła, niezwykle pomocne przy ocenie danego przypadku, ale nie zwalniają członków sądu lekarskiego od wykorzystania własnej wiedzy medycznej i oceny zgodnie z własnym sumieniem. Jest tak tym bardziej z tego powodu, że podczas postępowania dyscyplinarnego mogą wyjść na jaw nowe okoliczności.

W kontekście tych zagadnień podkreślone też zostało, że rzecznik (czasem nawet mimo swojej odmiennej oceny sytuacji) jest związany wyrokiem skazującym sądu powszechnego w tym sensie, że musi w takim wypadku złożyć do sądu lekarskiego wniosek o ukaranie, by umożliwić rozstrzygnięcie podmiotowi do tego uprawnionemu. A tym jest sąd lekarski.

W dalszej części spotkania szkoleniowego dr Jędrzej Skrzypczak omówił sprawę rozstrzygnięcia Trybunału Konstytucyjnego w sprawie art. 52 KEL. Przypomniał zgromadzonym, że Trybunał nie uchylił tego zapisu, a wskazał jedynie, że należy go rozumieć w pewien określony sposób. Doktor Skrzypczak obszernie przedstawił uzasadnienie wyroku TK i przy tej okazji różnice zachodzące między pojęciami „dyskredytowanie” a „dozwolona krytyka”. W tym też kontekście przedstawione zostało rozstrzygnięcie Europejskiego Trybunału Praw Człowieka w Strasburgu w sprawie *Polska vs Frankiewicz*.

Doktor Krzysztof Kordel zajął się w swoim wystąpieniu omówieniem statystycznych danych spraw, którymi zajmowali się rzecznicy w ubiegłym roku. Przedstawił liczby dotyczące wniosków o ukaranie, odwołań do naczelnego rzecznika i jego postanowień o utrzymaniu w mocy oraz podkreślał skuteczność działań jego i swoich współpracowników.

Na szkoleniu tradycyjnie zostały przedstawione sprawy, którymi z powodu odwołań od orzeczeń Okręgowego Sądu Lekarskiego w Poznaniu zajmował się Naczelny Sąd Lekarski. W sposób przystępny, szczegółowy i ciekawy dla audytorium problematykę tę przedstawiła studentka prawa, Joanna Krzyżanowska, będąca jednocześnie wiceprzewodniczącą koła naukowego *Lege Artis* przy Wydziale Prawa i Administracji UAM.

Po wystąpieniu Joanna Krzyżanowska otrzymała z rąk przewodniczącego OSŁ opinię służbową wraz z gorącym podziękowaniem za pracę na rzecz naszego sądu.

Ostatnim punktem programu było szczegółowe omówienie przez dr. Grzegorza Wrone (w kontekście zbliżających się wyborów do samorządu) uchwały nr 16-08-V NRL z 19 stycznia 2008 r., traktującej o wyborach zastępców OROZ i członków OSŁ na VI kadencję. Zaznaczył on konieczność organizacji w tym celu drugiego w tym roku spotkania w podobnym gronie, najprawdopodobniej we wrześniu.

W czasie spotkania złożono wiele, należnych gościom, członkom organów i pracownikom, podziękowań za wzorowe wypełnianie zadań, za zaangażowanie i za atmosferę. Po spotkaniu do rzecznika i do przewodniczącego sądu wpłynęło wiele niesłychanie pochlebnych opinii o poziomie i o jakości tego szkolenia, czego nie można nie podkreślić.